

Evangelí del divendres de la setmana IV de Quaresma: reconèixer la divinitat de Jesús

“Jo sí que el conec, perquè vinc d’ell, i és ell qui m’ha enviat”.
Demanem al Senyor una fe més gran per reconèixer la seva divinitat i que ens doni força per actuar en conseqüència en el dia a dia.

Evangelí (Jn 7, 1-2.10.14.25-30)

En aquell temps, Jesús continuava recorrent Galilea. No volia moure's per Judea, perquè els jueus buscaven de matar-lo. Però era a prop la festa jueva dels Tabernacles.

Però, quan els germans de Jesús hagueren anat a la festa, ell també hi va pujar, no públicament, sinó d'amagat.

A mitja setmana de la festa, Jesús pujà al temple i hi ensenyava.

Alguns de Jerusalem deien:

—¿No és el qui volien matar, aquest? Ara parla obertament, i no li diuen res. ¿És que les nostres autoritats l'han reconegut realment com el Messies? Quan arribarà el Messies, ningú no sabrà d'on és. D'aquest, en canvi, sí que ho sabem.

Llavors Jesús, que estava ensenyant en el temple, va exclamar:

—És cert que em coneixeu i sabeu d'on soc, però jo no he vingut per mi mateix. El qui m'ha enviat és digne de fe, però vosaltres no el coneixeu. Jo sí que el conec, perquè vinc d'ell, i és ell qui m'ha enviat.

Després de sentir això, intentaven d'agafar Jesús, però ningú no el va detenir, perquè encara no havia arribat la seva hora.

.....

Comentari

A l'Evangelí sant Joan mostra com els israelites tenien dubtes sobre la procedència de Jesús. Pensaven que mai no se sabia d'on sorgiria el Messies i no els encaixava que Jesús era de Natzaret. Allò que ignoraven és un dels misteris centrals de la fe: l'origen diví de Jesús. Aquest desconeixement és el motiu de l'enfrontament amb Jesús.

No és la primera vegada que sant Joan refereix l'hostilitat dels jueus (cf. *Jn* 5, 18) ni serà la darrera (cf. *Jn* 8, 59; 10, 31–33). Amb això l'evangelista ressalta l'acte lliure de Jesús que, complint la voluntat del Pare, es lliurarà a les mans dels enemics en arribar l'hora (cf. *Jn* 18, 4-8).

Quan Jesús diu que “vinc d'ell, i és ell qui m'ha enviat” subratlla la pròpia identitat: l'origen diví. Ens revela un misteri inesgotable. Intenten aturar-lo perquè les seves paraules els semblen una blasfèmia. Molts jueus no reconeixen la divinitat de Jesús malgrat haver vist les seves obres i escoltat les seves paraules.

El reconeixement recte de les obres de Jesús és el primer pas per arribar a creure en la seva condició divina. Acceptar Jesús comporta una conversió personal: «Qui vulgui, doncs, entendre plenament i

assaborir les paraules del Crist, ha de procurar conformar amb Ell tota la vida» (Tomàs de Kempis, *De imitatione Christi*, 1, 1,2).

Tu i jo, cada dia, també podem fer aquesta mateixa elecció lliure. Un acte de reconeixement de la divinitat de Jesús que té moltes conseqüències a la pròpia vida. Implica un canvi personal perquè el missatge de Déu m'interpel·la, em mou a una conversió interior. Demanem al Senyor una major fe per reconèixer la seva divinitat i que ens doni força per actuar en conseqüència en el dia a dia.

Unsplash: Jeremy Perkins

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
divendres-de-la-setmana-iv-de](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-divendres-de-la-setmana-iv-de)

quaresma-reconeixer-la-divinitat-de-
jesus/ (20/03/2026)